

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดเล่าประสบการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การเขียนสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สุขใจเมื่อได้ทำดี
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

การพูดเล่าประสบการณ์

การพูดเล่าเรื่องหรือเล่าประสบการณ์ เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่ตนเองประสบพบเห็นให้ผู้อื่นได้ฟัง การเล่าเรื่องอาจช่วยให้ผู้ฟังสนุกสนานหรือเป็นคติเตือนใจที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ฟัง

๑. วิธีเล่าประสบการณ์

๑. เตรียมเนื้อเรื่อง แม้ว่าการเล่าประสบการณ์ จะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงก็ตาม แต่การถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ทราบก็ควรลำดับเหตุการณ์ หรือมีข้อที่ชวนฟังชวนติดตาม ตลอดจนแง่คิดไว้ด้วย มีวิธีการเตรียมเนื้อเรื่องดังนี้

๑.๑ เลือกเหตุการณ์ที่ประทับใจผู้เล่ามากที่สุดเพียงเหตุการณ์เดียว

๑.๒ เรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เกิดโดยเริ่มจากเหตุการณ์แรกไปสู่เหตุการณ์ที่ประทับใจและสรุปทิ้งท้ายเพื่อฝากความประทับใจไว้แก่ผู้ฟัง

๑.๓ เตรียมการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะเล่า ใช้ภาษาพูดง่าย ๆ ไม่ใช่ศัพท์

๑.๔ พิจารณาเรื่องให้เหมาะสมกับเวลา

๑.๕ เมื่อเตรียมเรื่องเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการซักซ้อมการเล่าหลาย ๆ รอบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเอง

๒. วิธีการเล่า ที่จะทำให้เกิดความประทับใจ มีดังนี้

๒.๑ เดินขึ้นสู่เวทีอย่างสง่าผ่าเผย ด้วยความมั่นใจ เมื่อถึงเวทีแล้ว ให้สร้างสัมพันธภาพทางใบหน้ากับผู้ฟังด้วยรอยยิ้ม (เล็กน้อย)

๒.๒ กล่าวคำทักทายกับผู้ฟัง (เรียนคุณครูที่เคารพและสวัสดิ์ผู้ฟังทุกคน)

๒.๓ เริ่มเกริ่นนำเรื่องเป็นการเรียกร้องความสนใจผู้ฟัง แล้วดำเนินเรื่องไปตามลำดับให้เป็นไปตามเนื้อเรื่องใช้น้ำเสียงในการเล่าให้เหมือนการพูดคุยสนุกสนทนากัน อย่าเป็นแบบท่องจำ หรือแบบอ่านหนังสือ จะทำให้ผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่าย

๒.๔ ขณะที่เล่า สายตาต้องจับที่ผู้ฟังทุกคน ถ้าผู้ฟังมีน้อยให้สบตากับทุก ๆ คน (สบตาทีละคน) อย่างเป็นธรรมชาติ ห้ามมองที่จุดใดจุดหนึ่ง หรือมองเพดานห้อง พื้นห้อง หรือมองออกไปข้างนอกห้อง

๒.๕ ใช้ท่าทางประกอบการเล่า (มือ ใบหน้า ศีรษะ) อย่างเป็นธรรมชาติ ให้สื่อความหมายสอดคล้องกับเรื่องที่เล่า จะทำให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจเรื่องที่เล่าได้ดียิ่งขึ้น

๒.๖ จบให้ตรงเวลา ด้วยการสรุปฝากข้อคิดหรือข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟังเสมอ พร้อมกล่าวขอบคุณและ สวัสดิ์ผู้ฟัง